

§ 20

Information om uppföljning av stadens lex Sarah-rapportering år 2014

Beslut

Stadsdelsnämnden lägger anmälan till handlingarna

Ärendet

Socialförvaltningen och äldreförvaltningen har följt upp rapporterade missförhållanden enligt lex Sarah inom Stockholms stad under 2013. De båda förvaltningarna poängterar vikten av att betrakta lex Sarah-rapporteringen som en del i det kontinuerliga förbättringsarbetet. En lex Sarah-rapport ska inte ses som synonymt med kvalitetsbrister i verksamheten. Socialförvaltningen och äldreförvaltningen bedömer att det generellt finns en underrapportering av missförhållanden som uppmärksammas även om det varierar mellan olika verksamhetsområden i stadens socialtjänst. Dnr 1.2.2.-393-2014.

Beslutsgång

Nämnden ställde sig bakom förvaltningens förslag.

Särskilt uttalande 2

Ledamoten Birgitta Hald-Svensson m.fl. (MP) anmälde ett särskilt uttalande.

Det är bra att man följer upp hur riktlinjerna för lex Sarah följs och att man förbättrar hela tiden.

Man noterar att Rinkeby-Kista ligger i framkanten vad gäller antal anmälningar. Det bör man kunna tolka som att det finns en stor öppenhet och vilja till förbättring för vi har svårt att tro att det skulle finnas flera brister i Rinkeby-Kista än i övriga stadsdelar.

Det verkar vara så att de kommunala verksamheterna generellt har flera lex Sarah anmälningar än de privata. Det skulle kunna betyda att färre misstag begås i de privata verksamheterna men man kan vara ganska säker på att de privata företagen har mera att förlora på att visa att man har många lex Sarah anmälningar även om man inte alls ska uppfatta lex Sarah som ett försök att kritisera verksamheten utan som ett viktigt förbättringsarbete som alla ska delta i.

Hur man ska komma åt detta är svårt. Att man vågar anmäla missförhållanden kräver att det finns en öppenhet på arbetsplatsen och

RINKEBY-KISTA STADSDELSNÄMND

SAMMANTRÄDESPROTOKOLL
28 AUGUSTI 2014
BLAD 37

att ledningen aktivt uppmuntrar personalen att anmäla. Alla chefer i egenregi och privat verksamhet måste enas om samma policy.

Man ser också att det är lättare att anmäla och notera hot mot fysisk hälsa och brister i utförarinsatser än hot mot psykisk hälsa. Där behövs också utbildningsinsatser då det är ett område som är mindre påtagligt och svårare att komma till rätta med.

I granskningen i ärende 19 ser man svårigheterna att uppfatta de problem som finns i de särskilda boendena inom socialpsykiatri och hur lätt det är att bli hemmablind och att vad som egentligen inte är acceptabelt blir vardag. Man ser inte bristerna.